

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

ŘÍDÍ PROF. Dr. EM. SVOBODA S KRUHEM REDAKČNÍM.

— VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE-II, ŽITNÁ UL. Č. 4b. — PŘEDPLATNÉ ROČNĚ 40 Kč I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 Kč.

ROČNÍK XII.

V PRAZE, V DUBNU 1930.

ČÍSLO 4.

Za JUDrem Rudolfem Králem.

Infandum, regina, jubes renovare dolorem!... Význam tohoto verše nesmrtelného Virgila chápu teprve nyní, kdy mám splnit úkol na mne vložený, úkol nesnadný, rovněž jak bolestný, abych jménem notářské komory pražské a celého stavu našeho rozloučil se navždy s Tebou, vzácný příteli a milý druhu...

Není tomu dávno, teprve několik málo dnů, co Jsi slavil své abrahamoviny — padesát let života, věnovaného neúnavně práci a plnění povinností. Již tehdy stížen Jsi byl zákeřnou chorobou, avšak utěšoval Jsi se a my všichni s Tebou, že silná tělesná konstrukce Tvá přemůže tuto nemoc a že Ty opětně budeš se moci věnovat spolu s námi práci na tom úhuru notářského stavu, práci těžké, odpovědné a málo vděčné, neboť v našem státě není příznivých podmínek, příznivého zákonodárství a není přízně vlivných kruhů, jež by umožnily vzrůst a rozkvět jeho.

Příroda, jejíž zákony jsou neúprosné, a Bůh, jehož vůli vzdorovati nelze, rozhodli jinak... Podlehli Jsi v nerovném boji... Podlehli a klesli! A dnes v němém úžasu stojíme u Tvé schránky tělesné, z níž Tvůj mocný a silný duch vznesl se do neznámých výšin, z kterých není více k nám zde na zemi návratu.

A s ním odešlo všechno: odešel manžel, zanechavší bědující chof, odešel bratr, hořce oplakávaný svými sourozenci; odešel věrný vlasti syn, který ne slovem a frází, jak ten moderní člověk, nýbrž skutkem dokázal svou lásku k ní, když za války, nedbaje nebezpečí života, jako člen Maffie a jako rakouský důstojník pomáhal božiti to nenáviděné a prokleté námi Rakousko; odešel význačný stoupenec našeho stavu, na něhož pro zásluhy vzneseny byly nejvyšší pocty, zvolen byv za místopředsedu největší komory notářské v našem státě, jemuž dále svěřena byla důležitá funkce jednatele Spolku a jenž zvolen byl za čestného člena Spolku kandidátů notářství; odešel vynikající právník, těšící se důvěře a vážnosti všeho obecnstva; odešel řečník vždy parátní, jenž břitkou svou zbraň měl vždy připravenou, nikoliv, aby útočil, nýbrž aby s elegancí jemu vlastní odrážel útoky na nás činěné a konečně odešel náš drahý přítel a milý druh, jenž by byl srdce své s přítelem rozdělil a jehož jedinou radostí bylo obětovati vše pro svého bližního.

O něm věru platí slova St. Pierre-ova: »il a passé en faisant le bien...«

Ty's vskutku obětoval se pro vlast, pro stav a pro přátelství!

Za tu lásku k vlasti, za tu oddanost ke stavu a za tu věrnost přátelství nemůžeme se Ti jinak odvděčiti, nežli že klademe dnes na Tvou rakev prostou, jednoduchou kytičku uznání a veřejného osvědčení námi všemi potvrzeného, že Jsi nežil nadarmo, že Jsi splnil svůj úkol životní skvěle a že zejména vždy a všude, ať bylo slunečno, ať burácela bouře, stál Jsi v předním šiku našeho stavu

nec pluribus impar!

Budiž Tobě nyní zasloužený, věčný klid!

(Řeč, přednesená prezidentem komory nad rakví.)